

РЕШЕНИЕ

№ 1597

гр. София, 11.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 14.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **12125** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. чл. 27, ал. 6 от Закона за закрила на детето /ЗЗДт/, вр. чл. 20, ал. 4, т. 1 от Правилника за прилагане на Закона за закрила на детето /ППЗЗДт/. Образувано е по жалба на Й. Д. С. срещу Заповед № ЗД/Д-С-КС-198/02.11.2021 г., изменена със Заповед № ЗД/Д-С-КС-200/03.11.2021 г., издадени от директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – К. село, с която, на основание чл. 20, ал. 4, т. 1 ППЗЗДт, е наредено да бъде проведена социална услуга „Провеждане на медиирани срещи на детето с майката в защитена среда“ и „Психологическа подкрепа“ в ЦОП към КСУДС, [населено място], за срок от шест месеца на малолетния М. Й. С. с ЕГН [ЕГН].

С жалбата и представените писмени бележки се иска отмяна на заповедите, при следните съображения:

На първо място се сочи, че от оспорената заповед и последващото ѝ изменение не става ясно кой следва да осигури на детето тази услуга и какво точно се нарежда с нея, освен хипотетично детето да ползва услугата. На следващо място се оспорва планът за действие, който според жалбоподателя е следвало първоначално да бъде обсъден преди неговото изготвяне от всички страни, а не да се изпраща предварително готов. Счита се, че следва да се извърши косвен контрол по отношение на плана, чието твърдение за спазване или неспазване е причината за издаване на заповедите. Оспорващият посочва, че неговото становище за насочване на детето към социални услуги било пренебрегнато изцяло противоположно. Изяснява, че през

последните три години детето е получавало психологическа подкрепа от терапевт, с който то е изградило доверителна връзка, която услуга, според жалбоподателя, е дала желаните резултати, че детето било психо-емоционално спокойно и без рискови ситуации и емоции. Поради тази причина за него не е целесъобразно детето тепърва да изгражда нови отношения с други терапевти. Допълва, че мнението на детето също задължително следва да бъде отчетено при всеки един етап, така както е указано в Методиката за управление на случай на дете в риск от Отдел „Закрила на детето“. Посочва се, че в заповедите се сочи, че диалогът между родителите е нарушен и те не общуват по въпроси, свързани с детето, което според Й. С. е частично вярно и не е по негова вина. Посочва редица писма от електронната поща, в които дава информация на майката, свързана с ежедневието на детето, включително здравословното му и емоционално състояние, на които практика било майката да не отговоря. Оспорващият допълва, че заповедта е изготвена на база социален доклад, който обаче не му е бил връчван, в нарушение на административнопроизводствените правила. Не е в интерес на детето, според жалбоподателя, ДСП-„К. село“ да налага своето виждане за разрешаване на случая чрез издаване на акт, който не изпълнява законовите предпоставки, посочени в него. Счита се, че липсва предпоставка за издаване на заповед за ползване на социална услуга при неясен доставчик, така както е описано в заповедта. При положение, че желание за същите тези социални услуги при конкретен доставчик, ползващ се с доверието на детето, е недвусмислено изразявано и документирано, за оспорващия остава неясно и необосновано защо се издава процесната заповед. Моли съда да отмени оспорените заповеди. Претендира направените в хода на производството разноси.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и се представлява от адв. П., като поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Посочва, че социалната услуга представлява гаранция за предоставяне на специализирана помощ по съответния ред и начин, който ред не е бил спазен. Представя подробни писмени бележки.

Ответникът – директорът на Дирекция „Социално подпомагане“ – К. село, чрез процесуалния си представител юрк. Я., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Сочил, че заповедта е правилна и законосъобразна и са налице основанията за издаването ѝ. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – Ж. Х. С., майка на малолетното дете М. Й. С., лично и чрез пълномощника си адв. Г., оспорва жалбата и моли за нейното отхвърляне. Посочва, че по делото по категоричен начин се установява необходимостта от издаването на процесната заповед. Подробни съображения за законосъобразност на оспорената заповед излага в представена писмена защита. Претендира направените по делото разноси.

Софийска Градска Прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, въз основа на становищата на страните, събраните в хода на делото доказателства и въз основа на закона, намира следното:

Безспорно по делото се установява, че малолетният М. Й. С. с ЕГН [ЕГН] е дете, родено от брака между Ж. Х. С. от [населено място] и Й. Д. С. от [населено място]. Бракът между двамата е прекратен с решение № 32135 от 05.02.2019 г. на СРС /обжалвано на втора съдебна инстанция/. Със същото решение родителските права върху детето са предоставени на бащата Й. Д. С., а на майката е определен режим на лични отношения, като тя е осъдена да заплаща издръжка. Понастоящем бащата е

ангажиран с непосредственото отглеждане и възпитание на детето М. Й. С., въз основа на определените от СРС привременни мерки, а майката има привременен режим на лични контакти с детето. В посоченото по-горе решение е уточнено, че упражняването на родителските права следва да се концентрира върху личността на бащата, при когото детето живее към момента на произнасяне на решението. Уточнено е, че това не е основание за налагане на ограничения по отношение на майката. Напротив, нейното присъствие в живота на детето е също от толкова голямо значение, колкото присъствието на другия родител. На детето следва да бъде осигурена възможност за чести контакти с родителя, при когото детето не живее, с оглед необходимостта да общува и с двамата родители. Обърнато е внимание, че поддържането на подходящи лични отношения може да става не само със свиждания, но и чрез по-продължителен личен контакт на детето с родителя – напр. водене на кореспонденция, телефонни разговори, посещения на културни тържества, водене на детето на училище и прочие.

През месец май 2021 г. в ДСП - К. село е постъпила жалба от госпожа С., посредством която тя информира за това че бившият ѝ съпруг „осуетява“ изпълнението на режимът ѝ на лични контакти с детето. От друга страна господин С. твърди, че синът му М. се е завърнал тъжен, огорчен и разстроен след 5-дневно гостуване в дома на майка си, осъществено в началото на месец април 2021 г. Впоследствие той е отказал да се среща с майка си по режим на контакти.

На 07.06.2021 г. били проведени срещи-разговори с господин С. и малолетния М., като бащата е депозирал, още в същия ден, в ОЗД - К. село, два броя заявления за ползване на социални услуги, финансирани от държавния бюджет /оформени по приложение № 8/ЗД/. За детето си господин С. заявил социална услуга „Психологическо консултиране“ към Фондация „Психологическа подкрепа“, докато за себе си той е избрал социални услуги по програма „Семейно консултиране“, предоставяни от ЦОП „Щастливо детство“ към Фондация „За Нашите Деца“. Желанието на господин С. било, ако е възможно, в рамките на заявените от него социални услуги по програма „Семейно консултиране“, предоставяни от ЦОП „Щастливо детство“ към Фондация „За Нашите Деца“, да бъдат организирани медиации срещи с другия родител на малолетния М., госпожа Ж. С.. Госпожа С. била информирана писмено относно възможността и тя да се включи доброволно във въпросната социална услуга, като е била информирана и за ползите от нея.

На 29.06.2021 г. в ДСП-К. село е постъпило писмо от РДСП С.-град във връзка с нарушените контакти между майката и детето. В тази връзка на 30.06.2021 г., около 10 ч., социални работници от ОЗД - К. село са осъществили посещение в дома на господин Й. С. и малолетния М. С., живущи на адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес]. Социалните работници от ОЗД - К. село са провели паралелни отделни разговори с бащата и детето. Малолетният М. С. е помолил социалните работници да предадат следните негови думи на майка му – тя да положи усилия за постигане на някакво разбирателство с баща му, да спре да говори „лъжи срещу семейството му“, детето очаква майка му да започне да му обръща повече внимание по време на срещите му с нея /да се забавляват и играят заедно/. М. е изявил нежелание „да вижда Н.“, настоящият партньор на госпожа С.. Детето споделило, че родителите му са разделени от дълго време, „откакто се помни“, а за него към момента се грижат „тати и баба“. Детето не си спомня кога за последно се е виждал с майка си, може би преди „2-3 седмици“. Спомня си, че тя се е появила пред тяхната

жилищна сграда, но не е пожелала да се качи пред апартамента им. Признава, че много му харесва да живее с баща си, тъй като двамата се разбират отлично, баща му отделя достатъчно време за да се занимава и играе с него /строят с лего, редят пъзели/, разговарят свободно по всякакви теми. Баба му, И. С., им готви у дома. През учебната 2020/2021 г. е завършил 1-ви клас на 88 СУ „Д. П.“; записан е в немска паралелка; баща му го придружава до училище. Отделно от учебните занимания посещава уроци по фехтовка. Малолетният М. споделил още, че майка му, Ж. С., „му се кара и го плаши“. В присъствието на детето госпожа С. си е позволявала да се изразява негативно по адрес на господин С. и роднините му, наричайки го „побойник“, „оса“, „дивак“. Детето е споделило, че не харесва жилището, в което майка му живее с баба му по м.л., „М.“ - определя апартамента им като прекалено тъмен, трудно заспива, когато гостува там, в жилището не прониква достатъчно слънчева светлина и в него е прекалено шумно, поради идващият от улицата непрестанен шум. В допълнение, госпожа С., по думи на детето, намира различни поводи за да се кара на М. - заради това че детето не желае да ходи при нея, че не ѝ се обажда редовно, че не ѝ пише по „В.“, че говори пред нея за баща си. М. твърди, че се страхува от майка си, но въпреки това е склонен да има контакти с нея, ако тя обещае че „няма да го взема от тати“ и ако тя положи усилия „да се промени“ - желае тя да спре да го наказва и притеснява /наказва го с „мълчание“, докато той стои в някой от ъглите на жилището ѝ, а през това време госпожа С. предпочитала да се занимава с мобилния си телефон/. М. твърди, че с баща си се случва да спорят заради настояването на господин С. детето да има контакти с майка си. Когато гостува в дома на майка си, споделя М., му е много скучно; майка му не му обръща никакво внимание, поради което той е принуден да се разсейва, занимавайки се с таблета си и гледайки телевизия /от което го заболяват очите/. М. определя баща си като „забавен“ и поради това се чувства по-добре при него. Детето споделя своето раздражение от настоящия партньор на майка си, „Н.“, който постоянно се самоизтъква колко е умен. Надява се, че майка му, Ж. С., ще положи усилия да коригира поведението си в положителна посока.

Във връзка с работата на ОЗД – К. село по постъпилия сигнал, била планирана среща на 06.07.2021 г. от 15:30 ч., на територията на ДСП - К. село, на която били поканени официално двамата родители на детето госпожа Ж. С. и господин Й. С. с цел постигане на консенсус по въпросите, касаещи детето М.. Срещата била осъществена на посочената дата, като на нея присъствали представител на АСП - г-жа К., Директора на ДСП-К. село - г-жа Н., социални работници Т. и О.. В хода на дискусиата били акцентирани следните проблемни зони, които да бъдат обсъдени: Уточнения за спазване на режима на лични срещи, определен от съда; Постигане на напредък в комуникацията между родителите; Договорка за ползване на социални услуги.

В рамките на проведената среща от 06.07.2021 г. госпожа С. е консултирана за възможността да бъде включена в социалната услуга към ЦОП „Щастливо детство“ с цел да се работи и с двамата родители. Госпожа С. ги е информирала, че е провела телефонен разговор с господин К. от ЦОП „Щастливо детство“, който ѝ дал насоки и консултирал да се обърне към ДСП – Л. за предварителна оценка на потребностите, за да стартира услугата.

Във връзка с проведена среща на 09.07.2021 г. по повод подадена жалба от госпожа С. с детето М. С. в ОЗД при ДСП-К. село, детето заявило желание да стартират срещи между него и майка му в контактен център след 20.07.2021 г. На този етап, то е

споделило, че с страхува да осъществява режим на лични срещи с нея, че нуждае се от малко време, за да се почувства по-спокоен с нея.

На 09.07.2021 г., господин С. е депозирал заявление в ДСП-К. село за насочване на детето за ползване на социална услуга: „Провеждане на наблюдавани срещи между детето и майката в контактен център“.

На 09.07.2021 г. с писмо изх. №: СГ/Д-С-КС/261-008, ДСП - Л. и госпожа С. са уведомени за проверката от сигнала и за желанието на детето срещи да се възобновят, като те първоначално започват да се реализират в контактен център; Г-жа С. е информирана писмено относно възможността и тя да се включи във въпросната социална услуга като за целта следвало да бъде консултирана от ДСП-Л..

Във връзка със сигнал с вх. № С./Д-С-КС/307/23.07.2021 г, била планирана среща на 26.07.2021 г. от 15:00 ч., на територията на ДСП - К. село, на която били поканени официално двамата родители на детето, г-жа Ж. С. и г-н Й. С. с цел постигане на консенсус по въпросите, касаещи детето М.. Срещата била осъществена на посочената дата, като на нея присъствали родителите, представител на ОЗД Л.. На тази среща не се е постигнал консенсус по отношение на конкретна дата, на която майката да се види с детето. Бащата е информирал, че детето не желае да се чува с майка си по телефон, а само да си пише с нея по „В.“. Заявява, че стартира летния му режим с детето и заминават за море. Майката е предала на бащата подарък- телефон-часовник за детето, посредством който да се чуват.

На 30.07.2021 г. се е провела среща-разговор с детето М. С.. Срещата е проведена насаме в ОЗД. Детето споделило, че не желае да приеме подаръка от майка му - телефон-часовник. Бил склонен е да се види с майка си в парк, но само в присъствието на бащата, който да „му държи ръката“. Склонен бил да се вижда с майка си в контактен център. Не желаел да говори по телефон с нея, неприятно му било да чува гласът ѝ, напрягал се от нея, но си е писал с нея по „В.“.

На 02.08.2021 г. в ДСП е отворен случай за работа с детето М. С. поради установени рискови фактори, които биха благоприятствали отчуждението на детето от единия родител. На 05.08.2021 г. родителите и ДСП-Л. са официално уведомени за решението работа по сигнала да бъде прекратена и да се продължи работа по случай за малолетния М. С. като превенция от родителско отчуждение, съвместно с доставчик на социални услуги. Изпратен им е план за действие, който те да съгласуват.

По отношение на молбата за съдействие на г-жа С., същата е информирана официално за предприетите действия от страна на ДСП-К. село и за постъпилото предложение от г-н С. за среща на 16.08.2021 г. в 12:30 ч. в Б. градина, където той да осигури присъствието на детето М., като по този начин ще имат възможност да прекарат известно време заедно, като желанието на детето е на срещата да присъства и баща му. На 05.08.2021 г. двамата родители са уведомили ДСП, че социалната услуга ще стартира на 16.08.2021 г. в ЦОП „Св. С.“, където ще се извърши среща между майката и детето в присъствието на госпожа П. Я.. Двамата родители са потвърдили присъствието си и това на детето М.. Изготвен е заключителен доклад за оценяване на случая, който отразява работата в периода август – септември 2021 г. Установени са сериозни родителски разногласия и липсата на съдействие от едната страна. В него се посочва, че работата по случая е започнала със сключването на договор с госпожа С. на 04.08.2021 г. Посочва се, че с нея не е имало трудност при договарянето, както и че съпротивите на отглеждания детето родител г-н С. били нескончаеми, формални и под различен предтекст. Става ясно, че договор за реална услуга е сключен само с

майката на детето, а другият родител г-н С. е отказал съдействие, поради което била реализирана само една среща с детето и двамата му родители.

На 25.08.2021 г. е била проведена спешна служебна среща по инициатива на ЦОП „Св. С.“ с покани отправени към двамата родители, ДСП – Л. и К. село. Срещата била свикана поради индикации от сериозен риск от родителско отчуждение и трудности в комуникацията с родителя, при който детето живее. Освен служебно ангажираните по случая на срещата е присъствала само госпожа С., а господин С. не се е отзовал на поканата, тъй като твърде късно я е видял.

На 10.09.2021 г. била проведена организирана нова екипна среща с участието на СРП, ДСП Л., АСП, ДАЗД, ЦОП „Св. С.“ и служебно ангажираните представители на ДСП-К. село. На срещата е взето решение детето и родителите да бъдат насочени към друг доставчик в лицето на Фондация „Асоциация А.“, които имат реално капацитет да се справят с този случай. На 29.09.2021 г. е била проведена среща в ДСП К. село с г-н С., който е изразил съгласие да посещава Фондация „Асоциация А.“.

На 28.10.2021 г. била проведена среща в ДСП К. село между майката и детето в присъствието на психолог от ДСП Л. и социален работник. На тази среща детето е казало, че си губи времето и не си е написало домашните. Детето казва на майка си, че тя не му показва да го обича. Казва, че социалните са му казали, че тя „пуска жалби“, като когато му е зададен въпрос, кога точно се е случило това, то поискало веднага да излезе от стаята и да отиде при баща си. След тази среща на господин С. е предложено да попълни заявление за насочване към социална услуга, като същият отказва, въпреки, че в предварителната среща в ДСП К. село е заявил съгласие за работа със специалистите на Фондация „Асоциация А.“.

От приетия по делото доклад за извършена социална услуга по 3. от фондация „Психологическа подкрепа“ се установява, че детето не е развило синдром на родителско отчуждаване. От него става ясно, че контактите между М. С. и майка му могат да се възстановят. Съвет на медицинския психолог е предварително да бъде проведен курс по медиация за съгласуване и коопериране на родителските подходи към общуване с детето. После постъпково да се възстанови контактът. Необходимо е според заключението в доклада майката да разбере чувствата, преживяванията и мотивацията на М., за което е необходимо терапевтично-консултативна работа с нея отделно от бащата.

От приетите по делото доказателства се установява, че за детето М. С. са предоставяни следните социални услуги: - С предварителна оценка на потребностите, издадена от ДСП – К. село по желание на г-н С. детето е

насочено за ползване на социална услуга „Психологическо консултиране“ към Фондация „Психологическа подкрепа“; - С предварителна оценка на потребностите, издадена от ДСП – К. село, изготвена въз основа на заявление от г-н С. е заявил желанието си да бъде насочен за ползване на социални услуги по програма „Семейно консултиране“, предоставяни от ЦОП „Щастливо детство“ към Фондация „За нашите деца“, като в рамките на въпросната услуга той е заявил желание ако е възможно да се организират и медиирани срещи с другия родител г-жа С.; - С предварителна оценка на потребностите, изготвена от ДСП – К. село, изготвена въз основа на заявление, подадено от г-н С., за насочване на детето за ползване на социална услуга „Провеждане на наблюдавани срещи между детето и майката в конкретен център“.

За осъществяване на срещи с детето си, заинтересованата страна г-жа С. многократно е търсила съдействие от страна на ДСП.

Приложен по делото е план за действие, изготвен от ДСП – К. село /л. 131-135/. По случая е изготвен Социален доклад от ДСП – К. село № СЛ/Д-С-КС/764-061/02.11.2021 г. относно необходимостта от издаване на заповед за задължително посещение на социална услуга за детето М. С.. Необходимостта от предприемане на такава мярка е обоснована с оглед да се предотврати в бъдеще задълбочаване на родителското отчуждение спрямо неотглеждания родител и възстановяване на регулярни срещи между детето и майката в присъствие на специалист. Като мотиви за издаване на доклада е посочено, че не е осъществено посещение на социални услуги към ЦОП „Св. С.“ посредством издадени предварителни оценки на Директора на ДСП „К. село“ за ползването на социални услуги /чрез които да се постигне диалог между родителите; възстановяване на контакти между детето и другия родител и предотвратяване на последиците от родителското отчуждение;/ липса на сътрудничество и ангажираност на бащата за реализиране на заложените в плана за действие цели /това поведение на бащата задълбочава родителското отчуждение у детето и засилва рисковете от правилното му развитие/. В социалния доклад е посочено, че към момента режима на контакти не се спазва и че правото на детето да осъществява контакт с неотглеждания родител не се спазва. Посочено е, че в съдебното решение на СРС през м. февруари 2019 г. не се коментира родителско отчуждение, но при стартиране на работа в ЦОП „Св. С.“ през м. август 2021 г. при М. е било констатирано специфично поведение на отчуждено и програмирано дете, както и целенасочено препятстване на директен контакт с майката от страна на г-н С. от м. април 2021 г. Описани са трудовата ангажираност на родителите и жилищните условия, възпитанието и обучението на

детето, дейността, която е осъществена от социалните работници.

На основание изготвения Социален доклад, със Заповед № ЗД/Д-С-КС-198/02.11.2021 г., изменена със Заповед № ЗД/Д-С-КС-200/03.11.2021 г., издадени от директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – К. село е било наредено да бъде предоставена социална услуга „Провеждане на медиирани срещи на детето с майката в защитена среда“ и „Психологическа подкрепа“ в ЦОП към КСУДС, [населено място], за срок от шест месеца на малолетния М. Й. С.. Констатирано е, че от м. май 2021 г. детето не ходи при майка си и режима на контакти не се осъществява. Диалогът между родителите е нарушен и те не общуват по между си по въпроси, свързани с детето. Бащата отказва да попълни заявление за социална услуга в ЦОП към КСУДС, за да се възстановят срещите между детето и майката с помощта на специалисти. Допуснато е и предварително изпълнение на заповедта.

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е в законоустановения срок, от надлежна страна, срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган съгласно, чл. 20, ал. 4, т. 1 от ППЗЗД - директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – К. село, в предвидената от закона писмена форма, като съдържа необходимите реквизити. Същата е мотивирана, като в нея изрично са посочени, както фактическите основания, така и правното основание за издаването ѝ. Към мотивите на издателя на акта са асоциирани и констатациите, съдържащи се в Социален доклад от ДСП – К. село № СЛ/Д-С-КС/764-061/02.11.2021 г., чрез изрично препращане към него /макар и да не е индивидуализиран с номер и дата/. В социалния доклад са изяснени релевантните по случая факти, описани са събраните доказателства, направените констатации и изводи, като е направена препоръка за последващи действия. С последваща Заповед № ЗД/Д-С-КС-200/03.11.2021 г. единствено е поправена допуснатата явна фактическа грешка при изписване фамилията на заинтересованата в настоящото производство страна.

Не се установяват и нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяна на акта само на това основание. Както бе посочено по-горе, заповедта е мотивирана със социален доклад № СЛ/Д-С-СК/764-061 от 02.11.2021 г. От съдържанието на самия доклад, както и от съдържанието

на документите, на които се е позовал социалния работник, е видно спазване на визирания в Глава III от ППЗЗДт ред за осъществяване на мерките за закрила на детето. Социалният работник е извършил проучване и оценка, събрал е необходимата информация от семейството, изготвен е заключителен доклад, тъй като поради несъдействие от страна на бащата, възможностите за предоставяне на социалната услуга за дългосрочна работа са били изчерпани, като случаят е бил затворен. Изготвен е план за действие, който е съгласуван с майката и ОЗД-Л. Неоснователно е възражението на оспорващия, че планът е порочен. Господин С. е бил запознат с него, но е отказал да го подпише. Същият още на 26.07.2021 г. на проведена среща от страна на ДСП е бил уведомен, че при констатиран риск за детето работата по случая за него ще бъде отворена, която включва всички мерки в семейна и извън семейна среда, започвайки от план за действие. Съгласно Методика за работа по случай „Стандарт б“, ОЗД е сформирала екип по изготвяне на план за действие в зависимост от случая на детето. Работата по случая с детето М. С. е била отворена поради констатирано нарушено право на детето за пълноценен контакт с неотглеждания родител, неизпълнение на съдебно решение и съгласно Методическо указание за родителско отчуждение у детето. Съдът намира, че съгласно утвърдената методика по случай на дете в риск от родителско отчуждение, при констатирана невъзможност родителите да бъдат насочени доброволно при идентифициран риск и необходимост от изразена работа със семейството и детето от страна на специалист психолог, правилно е издадена заповед за насочване към социални услуги по реда на чл. 20, ал. 4 ППЗЗДт. На господин С. е било разяснено, че при неизпълнение на заповедта за насочване към социална услуга в общността по необективни причини ще се пристъпи към прилагане на чл. 18, ал. 4 ППЗЗДт. - по предложение на социалния работник, водещ случая, директорът на дирекция „Социално подпомагане“ издава задължително предписание на несъдействащия родител, с последващо прилагане на санкционен механизъм по реда на чл. 45, ал. 9 ЗЗДт. От страна на ДСП – К. село е дадена възможност на оспорващия планът за действие да бъде актуализиран в унисон с дългосрочната цел на плана, а именно – „възстановяване на връзката между детето и майката“, като господин С. е помолен да пристъпи към прилагането на дейностите по плана за действие. За всички действия са приложени съответни документи /протоколи от проведени срещи и кореспонденция/, които са съответни на останалите доказателства по делото. С оглед на това може да бъде направен извод, че преценката относно положението, в което се намира детето, е базирана изцяло върху

предвиденото в чл. 14 ППЗЗДт проучване, чието извършване е вменено в задължение на социалния работник.

Съдът намира, че оспорената заповед е издадена и при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта му по следните съображения:

Конституционно прогласен принцип е, че децата са под закрилата на държавата и обществото наред със семейството и майчинството - чл. 14 от Конституцията. В дейността по неговото реализиране участват, както органи, институции на изпълнителната, така и на съдебната власт. Не съществува конституционна норма, която да постановява, че интересите на децата следва да се защитават само и единствено от родителите, както всеки от тях намери за добре. Държавата е оправомощена да се намеси, когато това се налага от особени обстоятелства, налагащи защитата на децата, вкл. и от техния/те родител/и.

Според чл. 3 от Конвенцията за правата на детето /приета от ОС на ООН на 20.11.1989 г., ратифицирана с решение на В. от 11.04.1991 г. - ДВ, бр. 32 от 23.04.1991 г., обн., ДВ, бр. 55 от 12.07.1991 г., в сила от 3.07.1991 г./, висшите интереси на детето са първостепенно съображение във всички действия, отнасящи се до децата, независимо дали са предприети от обществени или частни институции за социално подпомагане, от съдилищата, административните или законодателните органи и затова държавата е задължена да осигури на детето такава закрила и грижи, каквито са необходими за неговото благосъстояние, като се вземат предвид правата и задълженията на неговите родители, законните настойници или на другите лица, отговорни по закон за него, и за тази цел е необходимо да предприеме необходимите законодателни и административни мерки. В случая чрез предприетата мярка по чл. 4, ал. 1, т. 1 ЗЗД е постигната целта на чл. 3, ал. 1 и чл. 18 от Конвенцията да бъдат защитени интересите на детето, които имат приоритет пред желанията и интересите на родителя.

Правното основание, на което е издадена оспорената заповед, е чл. 20, ал. 4, т. 1 ППЗЗДт. Посочената разпоредба предвижда, че в случаите, при които не може да се постигне контакт или няма заявено желание от страна на родителите, попечителите, настойниците или лицата, които полагат грижи за детето, ползването на социални услуги се извършва въз основа на заповед на директора на дирекция „Социално подпомагане“. Т.е. предпоставка за издаване на актове от категорията на оспорения е липсата на съгласие между родителите на детето и невъзможността за постигане на такова относно необходимостта от ползване на социални услуги. В случая безспорно доказателствата по делото установяват

невъзможността за постигането му, същевременно необходимостта от ползване на социални услуги от детето. За съда не е спорно, че майката на детето не може да осъществи пълноценен и нормален контакт с него, въпреки че е налице съдебно решение, което определя режима на лични отношения на детето с майката. Т.е. майката и детето, по силата, от една страна, на закона, а от друга страна – на съдебно решение, имат право да осъществят контакт по между си по ред, определен със съдебното решение относно режима на лични отношения. Предвид наличието на многократно търсено съдействие от страна на майката с ДСП за осъществяване на срещи между нея и детето М. С., както и предвид негативното отношение на детето спрямо майка му, което трябва да бъде преодоляно, то за съда не е спорно, че такива срещи не могат да се осъществят, поради нежеланието на бащата да окаже съдействие. Безспорно е, че бащата е водил детето на част от срещите в ЦОП, но от една страна довеждането представлява само и единствено физическото осигуряване на детето за срещата, без да му е оказал предварителна психологическа подготовка и подкрепа за положителна настройка на тази среща. Видно от заключителен доклад за оценяване на случая и плана за ползване на услуги в ЦОП „Св. С.“, детето е лишено от спонтанно общуване с майка си, която е определена като достатъчно добър родител, с умерено, ненаатрапчиво и толерантно присъствие и поведение. Констатирано е, че емоционалната връзка с майката е поставена на изпитание, че детето е превърнато в инструмент срещу майката, че напрежението подчертано идва от отглеждания родител. Забелязано е, че от страна на г-н С. настоящото му поведение е съвсем целенасочено в посока отчуждаване. От изготвения доклад се установява още, че детето използва наизустени реплики, установява се усещане за него като с досег с инструктирано и дресирано дете, което реагира по предварително зададен сценарий, изглежда категорично отчуждено от майката, вероятно сугестирано, програмирано предварително наплашено и подготвено да реагира по начин угоден на отчуждителя. От друга страна, с оглед дадените от ДСП препоръки бащата реално не съдейства по никакъв начин за преодоляване емоционалната дистанция с майката. Нещо повече оспорващият саботира усилията на специалистите, като и при детето вече е налице разширяване на враждебното отношение към други хора. Бащата многократно е консултиран за необходимостта да ползва социални услуги с цел подобряване комуникациите с майката, за ролята на майката в живота на детето, за последиците, които ще понесе детето при въвличането в конфликт между възрастните. Бащата, който притежава родителските права, е ангажиран с възпитанието на детето, което обаче не

означава да поощрява негативното му поведение спрямо другия родител или още повече да го подстрекава. Следва да се отбележи, че социалната услуга „Психологическо консултиране“ във Фондация „Психологическа подкрепа“, предоставяща се на детето повече от 3 години не е дала позитивен резултат с оглед възстановяване на контакта между майката и детето и поради тази причина ДСП е предложила други варианти на социална подкрепа.

Въз основа на изложеното, съдът приема, че са осъществени предпоставките по чл. 20, ал. 4, т. 1 ППЗЗДт за издаване на оспорената заповед - невъзможност да се постигне контакт или липса на заявено желание от страна на родителите, относно необходимостта от ползване на социални услуги. Налице е категорично заявено от страна на бащата нежелание за попълване на заявление за ползване на социална услуга в ЦОП към КСУДС, за да се възстановят срещите между детето и майката с помощта на специалисти. В чл. 4 ЗЗДет. са регламентирани мерките за закрила като в ал. 1 са изброени тези от тях, чрез които се осъществява закрилата. В чл. 4, ал. 1, т. 1 е предвидено съдействие, подпомагане и услуги в семейна среда. Съдържанието на мерките за закрила в семейна среда е дефинирано в чл. 23 ЗЗДет. Сред тях е мярката по в т. 6 - социална работа за улесняване връзките между децата и родителите и справяне с конфликти и кризи в отношенията. Съгласно чл. 24, ал. 1 от същия закон мерките за закрила по чл. 23 се предприемат от Дирекция „Социално подпомагане“ по искане на родителите, настойниците, попечителите, лицата, които полагат грижи за детето, или на самото дете, както и по преценка на Дирекция „Социално подпомагане“ и се осъществяват от доставчици на социални услуги за деца или от Дирекция „Социално подпомагане“. Според § 1, т. 8 от ДР на ЗЗДет. / в редакцията му към момента на издаване на заповедта/ „услуги“ по чл. 23 са социалните услуги предоставяни в общността по Закона за социалните услуги, а съгласно чл. 3, ал. 1 от Закона за социалните услуги, социалните услуги са дейности за подкрепа на лицата за: 1. превенция и/или преодоляване на социалното изключване; 2. реализиране на права; 3. подобряване качеството на живот.

В чл. 18, ал. 1 ППЗЗДет. е регламентирано, че целта на мерките в семейна среда е да бъдат подпомогнати детето и семейството в зависимост от възможностите за отглеждането и възпитанието на детето; според ал. 2 мерките, предвидени в чл. 23 от Закона за закрила на детето, се прилагат съгласно изготвения план за действие, а според ал. 3, мерките за закрила на детето могат да се осъществяват и чрез социални услуги. Според чл. 19, ал. 3 ППЗЗДет. при определяне на необходимостта от ползване на

социални услуги първостепенно значение имат висшите интереси на детето.

Анализът на посочената нормативна уредба сочи на извода, че социални услуги се предоставят на дете, за което в Дирекция „Социално подпомагане“ е налична информация, че се намира в риск или чиито права са нарушени или застрашени от нарушаване, с цел да бъдат гарантирани основните права на детето във всички сфери на обществения живот съобразно възрастта, социалния статус, физическото, здравословно и психическо състояние, както и да бъдат разширени възможностите на детето да води самостоятелен начин на живот. В случая, по административната преписка са налице множество доказателства за влошени взаимоотношения между родителите на детето до степен, налагаща намесата на държавни институции относно разрешаване на възникналите между тях конфликти, основният от които се свежда до осъществяване на контакт между детето и майката, съобразно установения със съдебно решение режим на лични отношения.

От доказателствата по делото несъмнено се налага извода, че малолетното дете М. С. е дете в риск по смисъла на § 1, т. 11, б. „в“ от ДР на ЗЗДет., тъй като съществува опасност от увреждане на неговото физическо, психическо, нравствено, интелектуално и социално развитие. Установи се също, че от страна на бащата няма заявено желание за продължаване ползването на социални услуги в ЦОП към КСУДС. Установи се по делото, че майката на детето не може да осъществи пълноценен и нормален контакт с него, въпреки съдебното решение, определящо режима на лични отношения с детето и многократното търсеното съдействие от компетентните органи и институции. Тези срещи целят да обезпечат най-добрия интерес на детето. Не може да има съмнение /и без специални знания от областта на психологията/, че пълноценният контакт с двамата родители е от първостепенно значение за формирането на пълноценна и хармонична човешка личност.

Съдът не се съмнява в това, че и двамата родители - бащата /жалбоподателят по делото/ и майката /ЗС в съдебното производство/ обичат своето дете. В съответствие с установените факти, изглежда бащата да е субективно убеден, че прави най-доброто за благосъстоянието на момчето. В действителност обаче именно установените по делото факти сочат, че поведението на бащата поставя детето в риск за неговото емоционално и нравствено развитие. При децата са объркани представите за добро и лошо, изкривена е реалността, наблюдава се нарушение на идентитета на всички нива: външен вид, емоции, мислене, страх от загубата - използване на детската психотравма.

С обжалваната заповед детето /то е субект по нея/ е насочено към ползване на социална услуга в Центъра за обществена подкрепа /ЦОП/ към Комплекс за социални услуги за деца и семейства /КСУДС/ [населено място]. Властническото волеизявление, съдържащо се в заповедта, се изразява в насочване на детето да ползва социалната услуга в този център. Конкретните дейности, които следва да бъдат предприети произтичат от съдържанието на плана за действие, свързани със състоянието на детето и неговите потребности, и е обосновано от неговия най-добър интерес.

На последно място, предвид всичко изложено съдът намира, че оспорената заповед е съответна и на целта на закона. Както се посочи оспорената заповед е издадена след събирането на необходимата информация, оценката ѝ и изработването на план за действие по случая като са търсени най-подходящите мерки за закрила. Всичко това е направено в интерес на детето, с цел закрила на неговите права, а именно да му бъде гарантирана закрила посредством която да се осигури неговото нормално физическо, умствено, нравствено и социално развитие. Безспорно е правото на всяко едно дете на лични контакти с двамата му родители като наличието на конфликт между тях неминуемо води до засягане на правата и интересите на детето и се отразява негативно върху неговото емоционално състояние и развитие. Всичко това е направено в интерес на детето, с цел закрила на неговите права, а именно да му бъде гарантирана закрила посредством която да се осигури неговото нормално физическо, умствено, нравствено и социално развитие. Безспорно е правото на всяко едно дете на лични контакти с двамата му родители като наличието на конфликт между тях неминуемо води до засягане на правата и интересите на детето и се отразява негативно върху неговото емоционално състояние и развитие. Целта на мерките за закрила в семейна среда съгласно чл. 18, ал. 1 ППЗЗДт е да бъде подпомогнато детето и семейството в зависимост от възможностите за отглеждането и възпитанието на детето. В тази връзка едва ли насочването на детето към ползване на социална услуга „Провеждане на медиации срещи с майката в защитена среда“ и „Психологическа подкрепа“ би могло да има за последица засягане на интересите и правата на детето, в каквато насока доводи са изложени в жалбата. Напротив, социалната услуга би дала обективна оценка на емоционалното състояние на детето и би подпомогнала, както родителите, така и социалните работници при преценката на по-нататъшните действия за осигуряване на неговото нормално развитие.

Въз основа на изложеното съдът намира, че оспорената заповед

представлява законосъобразен административен акт по отношение, на който не е налице някое от отменителните основания по чл. 146 АПК. Този извод обуславя неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и доколкото от процесуалния представител на ответника и от процесуалния представител на заинтересованата страна са поискани разноски по делото, то жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, сумата в размер на 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, а на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, да заплати на заинтересованата страна 600 лева, представляваща реално изплатено от това лице адвокатско възнаграждение, съгласно приложен по делото договор за правна защита и съдействие от 19.01.2022 г.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 48-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Й. Д. С. срещу Заповед № ЗД/Д-С-КС-198/02.11.2021 г., изменена със Заповед № ЗД/Д-С-КС-200/03.11.2021 г., издадени от директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – К. село, с която, на основание чл. 20, ал. 4, т. 1 ППЗЗДт, е наредено да бъде проведена социална услуга „Провеждане на медиации срещи на детето с майката в защитена среда“ и „Психологическа подкрепа“ в ЦОП към КСУДС, [населено място], за срок от шест месеца на малолетния М. Й. С. с ЕГН [ЕГН].

ОСЪЖДА Й. Д. С. да заплати на Дирекция „Социално подпомагане“ сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща разноски по производството.

ОСЪЖДА Й. Д. С. да заплати на Ж. Х. С. сумата в размер на 600 /шестстотин/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи.

СЪДИЯ: